

EL LLENGUATGE

El rei rep el ministre

Una de les particularitats de la sintaxi del castellà és que quan el complement directe del verb designa una persona —o un grup de persones—, aquest complement és introduït per la preposició a. Així, al costat d'una frase com «Ha recibido la carta», sense preposició, tenim «Ha recibido a los ministros», amb la preposició a, perquè el complement directe —los ministros— és una designació personal. En alguns casos, aquest fet no deixa d'originar alguna vacil·lació.

Però el català, com les altres llengües germanes —el francès, l'italià, etc.— no està subjecte a aquesta particularitat sintàctica. Només en casos molt excepcionals el complement directe hi és introduït amb la preposició a. Un exemple clàssic és el següent: Estima la seva mare (en lloc de «Estima a la seva mare»). Però potser és poc il·lustratiu. Perquè és especialment en d'altres frases amb verbs més poc corrents i amb complements formats per noms propis de persona, en què hom cometa aquest castellanisme sintàctic —o hispanisme, tal com l'anomenen els professors de francès, que tanta feina tenen també a combatre'l. De diverses publicacions actuals hem extret els exemples següents —amb els noms propis reduïts a inicials.— Alguns hi eren mal resolta, és a dir, amb la presència indeguda de la preposició: L'orador acusa J.F. de personalisme. Sud-Africa continuarà ajudant L.S. Ha aglutinat un bon nombre de treballadors. El govern va retirar l'ambaixador. El regidor va interpellar l'alcalde. Aquest fet preocupa el govern. Convoquen els seus partidaris. Han expulsat N.N. del partit.

Els assembleïstes van xiular l'orador. V. aconsella votar O.

Els assistents van acusar M.N. El delegat va defensar els periodistes.

ALBERT JANE